راش

گرفتاری‌های مردم را مستند کنید

رئیس موسسه هنری-رسانه‌ای اوج در آستانه پخش مستند «دریابست» از تلویزیون گفت: «دریابست» توانست قدرت حقیقی رسانه را تجلی بخشد و به تمام مستندسازان کشور و هنرمندان متعهد کشور اعلام می‌کنم که در هر نقطه از کشور، هر گرفتاری مردم را از جنس دریابست تولید کنند سازمان اوج تمام‌قد از آنان حمایت می‌کند.

به گزارش ایسنا، مراسم رونمایی از مستند سینمایی دریابست شامگاه شنبه (۲۷ بهمن) با حضور عادل پیغامی استاد دانشگاه، احسان محمدحسنی مسؤول سازمان هنری-رسانه‌ای اوج، سردار تنگسری فرمانده نیروی دریایی سپاه پاسداران و محمود شهبازی کارگردان مستند دریابست در شهر بندرعباس برگزار شد.

احسان محمدحسنی در این مراسم عنوان کرد: این همایش جرقه‌ای برای رخداد اتفاقات بزرگ‌تر در آینده خواهد بود. او قدرت رسانه را به شمشیری دو لبه تعبیر کرد و افزود: دریابست محصولی کاملا خودجوش است که به همت هنرمندان غیرتمند خطه خلیج فارس تولید شد و با ایجاد موجی در سطح کشور توانست از

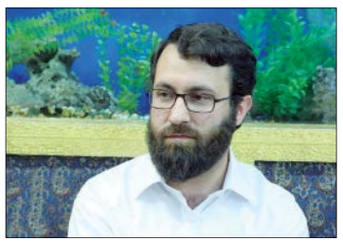

مشکلات مردم گره‌گشایی کند.

رئیس مؤسسه هنری-رسانه‌ای اوج تصریح کرد: مستند دریابست توانست حقایقی را که جمعی از مسؤولان تکذیب می‌کردند به اثبات رساند.

محمدحسنی از مستند مربوط به وضعیت کارگران آلومینیوم المهدی به عنوان یکی دیگر از مستندهای جریان‌ساز و گره‌گشای جنوب کشور یاد کرد و ادامه داد: مستندی در خصوص گرفتاری‌های کارگران نیشکر هفت‌تپه نیز در حال ساخت است که رونمایی از آن گره‌گشا خواهد بود. او بی‌تدبیری و کامکاری برخی مدیران را عامل رسیدن وضعیت صید و صیادی به نقاط بحرانی دانست و اضافه کرد: سپاه پاسداران انقلاب اسلامی همواره در کنار مردم بوده، برای حل مشکلات آنان تلاش کرده و ورود آن به مسأله صید ترال نیز رضایت مردمی را به همراه داشته است.

رئیس مؤسسه هنری- رسانه‌ای اوج خاطرنشان کرد: برخی مستندسازان کشور در حال به‌تصویر کشیدن جانفشانی‌های شهدای مدافع حرم در سوریه و عراق هستند.

محمدحسنی با اشاره به ظرفیت تولید سالانه ۳۰۰۰ مستند در کشور، افزود: در حال حاضر سالانه ۷۰۰ مستند در کشور تولید می‌شود که از این تعداد ۵۰ مورد مربوط به حوزه اجتماعی است. رئیس مؤسسه هنری-رسانه‌ای اوج تصریح کرد: لزوما با امکانات پیشرفته نمی‌توان فانوس جشنواره عمار را کسب کرد، بلکه با تولیدات کوتاه از طریق تلفن همراه نیز قابل دستیابی است.

اهدای نشان ویژه ایسفا در جشنواره فیلم «وارش»

رئیس هیات مدیره انجمن فیلم کوتاه ایران از اهدای نشان ویژه شایستگی ایسفا در نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم «وارش» به بهترین فیلم خبر داد.

آن‌طور که سینماپرس گزارش داده، مهدی بوستانی شهربابکی، رئیس هیات مدیره انجمن فیلم کوتاه ایران با اشاره به اهدای جایزه ایسفا در جشنواره فیلم وارش به بهترین فیلم اظهار کرد: نشان یا مدال ایسفا در جشنواره‌های معتبر که در طول سال برگزار می‌شوند اهدا می‌شود و جشنواره وارش یکی از این رویدادهای معتبر است.

او با اشاره به اهدای جایزه ایسفا به بهترین فیلم در جشنواره‌هایی همچون فیلم کوتاه تهران که به عنوان یکی از رویدادهای مهم بین‌المللی فیلم کوتاه محسوب می‌شود، عنوان کرد: ایسفا در تمامی این جشنواره‌ها تیم‌های داوری سه یا پنج نفره دارد که این داوران فیلم‌های کوتاه بخش تجربی و داستانی را می‌بینند سپس یك فیلم را به عنوان برگزیده خود انتخاب می‌کنند. نهمین جشنواره بین‌المللی فیلم وارش اردیبهشت ۹۸ به دبیری مهدی قربانپور در استان مازندران برگزار خواهد شد.

«پسران سندباد» در هنر و تجربه

فیلم مستند «پسران سندباد» به کارگردانی رضا حائری از اول اسفند در گروه «هنر و تجربه» اکران می‌شود. آن‌طور که مهر گزارش داده، مستند «پسران سندباد» به کارگردانی رضا حائری از روز چهارشنبه اول اسفند با نمایش در خانه هنرمندان تهران و پردیس هویزه مشهد اکران خود را در گروه «هنر و تجربه» آغاز می‌کند.

در خلاصه داستان این فیلم کوتاه آمده است: ۴۰ سال پیش خانم ماریون کاپلان، عکاس مجله نشنال جئوگرافیك برای تهیه گزارشی درباره قدیمی‌ترین مسیر تجارت دریایی جهان تصمیم می‌گیرد با یك کشتی بادبانی ایرانی از خلیج فارس عازم جنوب آفریقا شود، اما به باور دریانوردان سنتی یك زن تنها هیچ‌گاه نباید مسافر کشتی بادبانی شود.

نخستین اکران فیلم مستند پسران سندباد روز چهارشنبه اول اسفند ساعت ۲۰ در خانه هنرمندان تهران و ساعت ۱۷ در پردیس هویزه مشهد رقم خواهد خورد.

سیمرغ؛ با

همه آنچه بر سر فیلمسازان برنده سی

علی رستگار

سینما

جایزه‌ها گرچه در آن مقطعی که به خاطر اثر و فعالیتی خاص به برنده‌ها اعطا می‌شوند، ظاهرا بحق و متناسب با شایستگی افراد برگزیده هستند، اما به هیچ وجه تضمین‌کننده ادامه موفقیت برگزیده‌ها نیستند.

سیمرغ بلورین جشنواره فیلم فجر، به‌عنوان مهم‌ترین جایزه سینمایی ایران هم حکایت مشابهی دارد و لزوما نمی‌توان روی وجه خوشبختی این همای سعادت حساب باز کرد. سیمرغ، البته گاهی برای برنده‌اش برکت هم به بار آورده، اما گاهی هم صرفا بلای آن نصیب برنده شده و دیگر هیچ‌وقت نه توانست سیمرغش را تکرار کند و نه دیگر در سینما هم به موفقیتی چشمگیر دست یابد.

چون هنوز چندان از جشنواره فیلم فجر فاصله نگرفته‌ایم، سراغ دوره‌های قبلی این رویداد رفتیم و بررسی کردیم که آیا سیمرغ آن خوش یمن بود یا نه و آنها در ادامه فعال این جایزه برخوردار شوند یا احیانا بلای س در این گزارش، صرفا معیار ما سیمرغ به سیمرغ) است و نه بخش‌های دیگر هم احتمالی دیگری که ممکن است در مسؤ فجر دریافت کرده باشند.

در روزهای بعد، به خوش‌یمنی و بدشگو اول و نقش مکمل مرد و زن همه ادوار جن می‌کنیم که این جایزه، چه تاثیری بر کارنامه خسرو سینایی، یدا... صمدی، عباس کریم‌مسیحی، رخشان بنی‌اعتماد، سیروس

بلا — سیمرغ، بلای کارنامه این فیلمسازان شد

۶۲

خسرو سینایی بعد از **سیمرغ کارگردانی** هیولای درون در **سال ۶۲**، دیگر هرگز برنده این سیمرغ نشد و فیلم‌هایی هم که بعد از آن ساخت، موفقیتی در جشنواره فیلم فجر و اکران به دست نیاوردند. تنها فیلم موفق سینایی در ادامه، عروس آتش بود که او را بعد از ۱۶ سال دوباره به سیمرغ رساند؛ آن هم سیمرغ فیلمنامه. جالب اینجاست که این بار هم سیمرغ برای سینایی خوش‌یمن نبود و او تا اینجا دیگر فیلم موفقی نساخته است.

۶۳

یدا... صمدی بعد از **سیمرغ کارگردانی** مردی که زیاد می‌دانست در **سال ۶۳**، دیگر هیچ‌گاه این سیمرغ را به دست نیاورد، اما سال ۶۹ و به خاطر فیلمنامه آپارتمان شماره ۱۳ سیمرغ فیلمنامه گرفت و فیلم هم به تهیه‌کنندگی او، سیمرغ بهترین فیلم را دریافت کرد. سعادت این سیمرغ تنها یك فیلم دوام آورد و صمدی به جز دو نفر و نصفی که گیشه خوبی داشت، نتوانست نه در گیشه و نه در جشنواره موفقیت خود را تکرار کند.

۶۷

محسن مخملباف، بعد از **سیمرغ کارگردانی** بایسیکل‌ران در **سال ۶۷**، دیگر موفق به دریافت سیمرغ نشد، هرچند در برهه‌ای فیلم‌های مهمی را کارگردانی کرد. از اواخر دهه ۷۰ به بعد هم خط فکری او تغییر کرد و بعد از مهاجرت و ابراز دشمنی علنی با نظام جمهوری اسلامی، فیلم‌هایی کم‌مایه و ناموفق ساخت.

۷۱

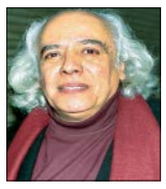

سیروس الوند فقط یك بار برای همیشه و در **سال ۷۱**، برنده **سیمرغ کارگردانی** در جشنواره فجر شد و بعد از آن هیچ‌وقت نتوانست موفقیت این فیلم را در این رویداد تکرار کند. به عبارتی سیمرغ برای او چندان خوش‌یمن نبود و هنوز یك بار برای همیشه، بهترین فیلم کارنامه اوست.

۷۲

محمد بزرگ‌نیا هم بعد از دریافت **سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی** برای جنگ نفتکش‌ها در **سال ۷۲**، دیگر سیمرغی برای کارگردانی دریافت نکرد و فیلم‌های بعدی‌اش مثل توفان و جایی برای زندگی و راه آبی ابریشم، آثار موفقی نبودند. او از سال ۸۷ دیگر فیلمی نساخت.

۷۴

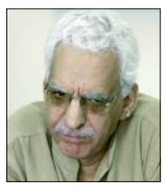

کیومرث پوراحمد تنها **سیمرغ کارگردانی** خود را در جشنواره فجر، برای خواهران غریب در **سال ۷۴** دریافت کرد. پوراحمد بعد از این فیلم، یك فیلم پرفروش به نام گل‌یخ ساخت و با دو فیلم شب یلدا و اتوبوس شب تحسین شد. سینمای پوراحمد در سال‌های اخیر هم فاصله‌ای بعید با سیمرغ دارد.

۷۷

رسول ملاقلی‌پور هم بعد از هیوا دیگر نتوانست موفقیتش را در جشنواره فجر تکرار کند. هیوا در **سال ۷۷** بهترین فیلم شد و ملاقلی‌پور هم **سیمرغ کارگردانی** را به دست آورد، اما بعد از این اوج، کارنامه ملاقلی‌پور با افت نسبی مواجه شد و تا اندازه‌ای دو فیلم قارچ سمی و میم‌مثل مادر توانستند توجهاتی را به خود جلب کنند.

۸۰

رسول صدرعاملی هم بعد از **سیمرغ کارگردانی** من ترانه ۱۵سال دارم، که سیمرغ بهترین فیلمنامه را هم **سال ۸۰** و به طور مشترك با کامبوزیا پرتوی دریافت کرد، دیگر نتوانست به این اندازه از موفقیت دست یابد و به نوعی می‌توان گفت سیمرغ برایش خوش‌یمن نبود.

۸۵

محمدحسین لطیفی هم تنها یك بار و برای ساخت روزسوم در **سال ۸۵**، برنده **سیمرغ بهترین کارگردانی** شد و در ادامه از سعادت سیمرغی نصیبی نبرد و تا اینجا دیگر فیلم موفقی به لحاظ اعتباری در سینما نساخت. او اجرای برنامه هفت را در ایام جشنواره اخیر فجر به عهده داشت.

۹۰

پرویز شیخ طادی نیز بعد از **سیمرغ کارگردانی** روزهای زندگی در **سال ۹۰**، موفقیتی به دست نیاورد و تنها فیلم ناموفق امپراتور جهنم را ساخت.

سیروس الوند محمد بزرگ‌نیا کیومرث پوراحمد رسول صدرعاملی و محمدحسین لطیفی از جمله کارگردان‌هایی هستند که دریافت سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی خیلی به آنها نساخت و نتوانستند موفقیت خود را در این زمینه تکرار کنند

برکت — سیمرغ کارگردانی برایشان برکت بود

۴

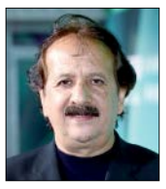

مجید مجیدی کارگردانی است که جشنواره فیلم فجر همیشه روی خوش به او نشان داده و با دریافت **۴ سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی**، در میان فیلمسازان رکورددار است. او بعد از سیمرغ کارگردانی بچه‌های آسمان در سال ۷۵، در سال‌های ۷۹ برای باران، سال ۸۳ برای بید مجنون و سال ۸۶ برای آواز گنجشك‌ها هم برنده این سیمرغ شد. ضمن این‌که بخش مهمی از موفقیت‌های مجیدی، متعلق به عرصه جهانی است و او فارغ از سیمرغ‌ها هم جایگاه معتبری دارد و سبك فیلمسازی خود را دنبال می‌کند.

۳

ابراهیم حاتمی‌کیا با دریافت **۳ سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی** از دیگر فیلمسازان موفق در جشنواره فجر است و بعد از سیمرغ کارگردانی آژانس شیشه‌ای در سال ۷۶، باز هم در سال‌های ۸۸ برای به رنگ ارغوان و سال ۹۶ برای به وقت شام، این سیمرغ را به دست آورد. حاتمی‌کیا هم فارغ از سیمرغ، همواره سطح فیلمسازی‌اش را حفظ کرده است.

۳

اصغر فرهادی هم با دریافت **۳ سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی** از کارگردان‌های موفق در جشنواره فیلم فجر و از کسانی است که سیمرغ کارگردانی خود را در سال‌های بعد هم تکرار کرد؛ این فیلمساز صاحب سبك و جهانی سینمای ایران، بعد از سیمرغ کارگردانی چهارشنبه‌سوری در سال ۸۴، در سال‌های ۸۷ برای درباره الی و ۸۹ برای جدایی نادر از سیمین، برنده سیمرغ کارگردانی شد.

۲

داریوش مهرجویی با دریافت **۲ سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی** بعد از سیمرغ کارگردانی هامون در سال ۶۸، سال ۷۳ و برای کارگردانی پری هم برنده این سیمرغ شد. مهرجویی بعد از سیمرغ اولش، همچنان به ساخت فیلم‌های خوب و موفق ادامه داد؛ بانو و ساراکه به خاطر این دومی، برنده سیمرغ بهترین فیلمنامه هم شد. بعد از سیمرغ کارگردانی پری هم مهرجویی به روند موفقش در سینما ادامه داد و فیلم‌هایی چون درخت گلابی و دختردایی گمشده را ساخت و در ادامه رسید به مهمان مامان که برنده سیمرغ بهترین فیلم دوره بیست و دوم شد.

۲

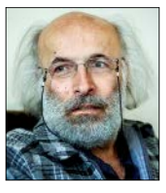

کیانوش عیاری با دریافت **۲ سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی** جزو کارگردان‌هایی است که جشنواره فیلم فجر تاثیر آنچنانی در شیوه و روند فیلمسازی او نداشته و همواره کیفیت بالایی در کارگردانی از خود نشان داده است او بعد از سیمرغ کارگردانی تنوره دیو، فیلم خوب و خلاقانه شبح‌کژدم را می‌سازد و سال بعد و در دوره ششم جشنواره، برای کارگردانی آنسوی‌آتش، باز هم سیمرغ بهترین کارگردانی را دریافت کرد. عیاری گرچه بعد از سال ۶۶، رنگ سیمرغ را ندید، اما به روند موفق فیلمسازی‌اش تا امروز ادامه داده است.

۲

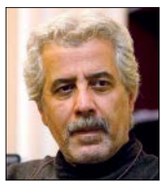

احمدرضا درویش هم با دریافت **۲ سیمرغ بلورین بهترین کارگردانی** از معدود کارگردان‌هایی است که توانسته سیمرغ کارگردانی خود در جشنواره فیلم فجر را تکرار کند. او بعد از سیمرغ کارگردانی دوئل در سال ۸۲، یك بار دیگر به خاطر کارگردانی رستاخیز در سال ۹۲، این جایزه را به خانه برد. نکته اینجاست که این فیلم حتی باوجود این‌که همان سال سیمرغ بهترین فیلم را هم به دست آورد، هنوز رنگ پرده را در اکران عمومی ندیده است. همین اتفاق باعث شد درویش از آن سال تاکنون دیگر هیچ فیلمی نسازد. بنابراین او در میان جمع فیلمسازانی که برکت سیمرغ نصیبشان شده، نسبتی جدی با بلای سیمرغی هم دارد!

این سیمرغ بینوا که به این حال و روز افتاده می‌تواند وضع کارنامه کارگردان‌هایی باشد که بعد از دریافت سیمرغ کارگردانی تقریبا دیگر کمر راست نکردند و باقی فیلم‌هایشان چنگی به دل نزد